

приличното си мѣсто. Безъ испитъ не е приетъ ни единъ войвода.

Г Л А В А IX.

За наказанията.

Чл. 1). Смъртнитѣ наказания щѣтъ да са извършватъ тайно; а въ случай на нужда и на явни мѣста, по срѣдъ пладнѣ.

Чл. 2). Наказанията щѣтъ да извършватъ ония отъ членовѣ на тайната полиция, на които са падне жребие.

Чл. 3). Осжданията и смъртнитѣ наказания ще ставатъ само по заповѣдта на централниятъ комитетъ.

Чл. 4). Ако нѣкой, былъ войвода, былъ членъ на комитетътъ, централенъ или частенъ; съ една дума, былъ кой былъ, джрзне да издаде нѣщо на неприятельтъ, ще да са накаже съ смъртъ.

Чл. 5). Ако нѣкой отъ влиятелнитѣ българи, или войводи, подкуненъ отъ чуждо правителство, или отъ друго частно лице, — поиска да прѣчи въ работата подъ какъвто начинъ и да е, то такъвъ ще са счита за неприятель на Отечеството ни, и ще да са наказва съ смъртъ.

Чл. 6). Ако нѣкой очерни народната ни свобода, т. е. ако наруши правото и на други народности, като насъ страждущи, то и такъвъ ще да ся счита за неприятель на Отечеството ни, и ще да са наказва съ смъртъ.

Чл. 7). Ако нѣкой не припознае централниятъ комитетъ, и поиска да са опита да вдигне бунтъ на своя глава, то за първи пѣтъ ще да му са напомни да са спре отъ предприятието си; а ако това напомнювание не помогне, то той ще да са накаже съ смъртъ.

Чл. 8). Ако нѣкой отъ членовѣ на тайната полиция са откаже да извърши заповѣдта, която му е наложена отъ централниятъ комитетъ, то ще да са накаже съ смъртъ.

Чл. 9). Ако нѣкой отъ служителитѣ, като напимѣръ